

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcu: **KSR – K. SR, s.r.o.**, zastúpeného advokátom *Mgr. R. U.*, proti žalovanému: **Hlavný banský úrad**, zastúpeného advokátom *JUDr. T. S., PhD.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 25. júna 2007, číslo 396-1386/2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. októbra 2007, č. k. 23 S 161/2007-57 v spojení s opravným uznesením zo dňa 26. februára 2008, č. k. 23 S 161/2007-88, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. októbra 2007, č.k. 23 S 161/2007-57 v spojení s opravným uznesením zo dňa 26. februára 2008, č. k. 23 S 161/2007-88 **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie žalovaného č. 396-1386/2007 zo dňa 25. júna 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a napadnuté rozhodnutie potvrdené so zmenami, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 3069/531.2/Ba-Go/2006 zo dňa 12. marca 2007, ktorým bolo zastavené konanie vo veci predĺženia platnosti rozhodnutia o povolení trhacích prác veľkého rozsahu a malého rozsahu pri banskej činnosti v dobývacom priestore V., lom P., žalobcovi, zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na trovách konania sumu

6 629,30 Sk do troch dní na účet právneho zástupcu Mgr. R. U.. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že postup a záver správnych orgánov nebol v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva v znení neskorších predpisov (ďalej len banký zákon), ktorého novela, vydaná zákonom č. 558/2001 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2002, prijala i nové ustanovenie § 27 ods. 12, podľa ktorého obvodný banký úrad zruší dobývací priestor na návrh organizácie, ak sa dobývanie výhradného ložiska ukončilo, alebo trvale zastavilo a bola ukončená likvidácia hlavných bankých diel a lomov. Obvodný banký úrad zruší dobývací priestor alebo ho určí inej organizácii na základe výberového konania (§ 24 ods. 4 – 10), ak organizácia, ktorej bol určený, do troch rokov od určenia dobývacieho priestoru alebo jeho prevodu nezačala výhradné ložisko dobývať, alebo dobývanie prerušila na dlhší čas ako tri roky. Krajský súd mal za to, že žalovaný si toto ustanovenie vyložil vo vzťahu k žalobcovi nesprávne spätne. Pochybenie, a teda i nezákonnosť rozhodnutia žalovaného videl krajský súd aj v tom, že žalovaný v podstate rozhodol o samotnej banskej činnosti žalobcu nie na základe toho, že by právne dovoleným spôsobom nepovolil túto činnosť alebo ju zrušil v zmysle zákonných podmienok ustanovenia § 27 ods. 12 bankého zákona, ale na základe toho, že v rámci konania o povolení platnosti trhacích prác rozhodol o právnej skutočnosti, ktorá nebola predmetom správneho konania, dá sa povedať, že v rámci konania o predĺžení platnosti trhacích prác si osvojil právomoc i na rozhodnutie o samotnej ťažobnej činnosti.

Včas podaným odvolaním sa žalovaný správny orgán domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok podľa § 220 OSP v spojení s § 250ja ods. 4 veta druhá OSP tak, že žalobu zamietne a zaviazže žalobcu k náhrade trov konania žalovanému. Poukázal na to, že ustanovenie zákona - § 27 ods. 12 – nebolo vo vzťahu k žalobcovi aplikované spätne (retroaktívne) ale len do budúcnosti; trojročná lehota bola počítaná od účinnosti novely bankého zákona a žalobcovi zaniklo oprávnenie na dobývanie výhradného ložiska v DP V. najneskôr 31. decembra 2004 s poukazom na ustanovenie § 27 ods. 12 bankého zákona v znení novely (zákona č. 558/2001 Z.z.). Podrobne rozpísal zákonný postup, ktorý bolo potrebné dodržať. Poukázal na to, že plynutie trojročnej lehoty na začatie dobývania výhradného ložiska pre uplatnenie postupu obvodného bankého úradu podľa § 27 ods. 12 druhá veta bankého zákona sa neodvíja od dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti, v danom prípade od 28. decembra 2005, kedy nadobudlo právoplatnosť (chybne vydané) rozhodnutie OBÚ č. 2174/511/Pk-Go/2005, ako sa už v žalobe mylne domnieva žalobca, ale od dátumu určenia dobývacieho priestoru alebo jeho prevodu. V priebehu odvolacieho konania žalovaný správny orgán predložil svoje rozhodnutie číslo 1641-3093/2007 z 9.12.2007, ktorým v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania (§ 65 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov) zrušil rozhodnutie č. 2174/511/Pk-Go/2005 zo 7. decembra 2005, ktorým Obvodný banký úrad v Banskej

Bystrici povolil žalobcovi banskú činnosť na roky 2006 – 2010 ako aj rozhodnutie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky číslo 574/2008-3400 z 20. marca 2008, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietnuté odvolanie žalobcu.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že právny názor krajského súdu, že pokiaľ ide o konanie žalovaného, ide o retroaktívny zásah do nadobudnutých práv na banskú činnosť je správny, majúci oporu tak vo vykonanom dokazovaní ako aj v platnom práve a že postavenie žalobcu ako účastníka správneho konania vo veci predĺženia platnosti rozhodnutia Obvodného banského úradu Banská Bystrica č. 2222/531.2/Ba-Go/2005 z 31.03.2006 nezaniklo.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozhodol na odvolacom pojednávaní podľa § 250ja ods. 3 OSP dňa 11. februára 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmvacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a napadnuté rozhodnutie potvrdil so zmenami a prvostupňové rozhodnutie Obvodného banského úradu Banská Bystrica, ktorým bolo zastavené konanie vo veci predĺženia platnosti rozhodnutia o povolení trhacích prác veľkého rozsahu a malého rozsahu pri banskej činnosti v dobývacom priestore V., lom P.

Správne orgány oboch stupňov pri rozhodovaní v danej veci vychádzali z ustanovenia § 27 ods. 12 banského zákona v znení: „Obvodný banský úrad zruší dobývací priestor na návrh organizácie, ak sa dobývanie výhradného ložiska ukončilo alebo trvale zastavilo a bola ukončená likvidácia hlavných banských diel a lomov. Obvodný banský úrad zruší dobývací priestor alebo ho určí inej organizácii na základe výberového konania (§ 24 ods. 4 až 10), ak organizácia, ktorej bol určený, do troch rokov od určenia dobývacieho priestoru alebo jeho prevodu nezačala výhradné ložisko dobývať alebo dobývanie prerušila na dlhší čas ako tri roky.“ Uvedené ustanovenie platilo v tomto znení od 1.1.2002 (novela banského zákona - zákon č. 558/2001 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2002) do 31.5.2007.

S účinnosťou od 1. júna 2007 bol § 27 ods. 12 banského zákona novelizovaný zákonom č. 219/2007 Z. z. Od 1. júna 2007 platí v znení: „Obvodný banský úrad rozhodnutie o určení dobývacieho priestoru zruší, ak sa dobývanie výhradného ložiska ukončilo alebo trvale zastavilo a hlavné banské diela a lomy boli zlikvidované.“ Táto novela banského zákona má prechodné ustanovenie v § 43a,

podľa ktorého konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (pred 1. júnom 2007) sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Pokiaľ ide o aplikáciu trojročnej lehoty podľa § 27 ods. 12 banského zákona v danej veci, podľa názoru Najvyššieho súdu SR nejde o retroaktivitu. Uvedená trojročná zákonná lehota začala pre žalobcu plynúť od účinnosti novely banského zákona, ktorá uvedenú lehotu zaviedla. Do lehoty nebol žalobcovi započítaný čas pred účinnosťou novely banského zákona, počas ktorého nezačal s dobývaním výhradného ložiska v DP V. Nebol mu započítaný čas od 29.06.1992, kedy získal dobývací priestor zmluvným prevodom, do 31.12.2001, dokedy platil § 27 banského zákona v znení, ktoré malo deväť odsekov. Keď došlo k novelizácii a banský zákon v odseku 12 uvedeného § 27 zaviedol povinnosť do troch rokov od určenia dobývacieho priestoru alebo jeho prevodu začať výhradné ložisko dobývať alebo dobývanie neprerušiť na dlhší čas ako tri roky a s nesplnením tejto povinnosti spojil zákonné následky, táto povinnosť platila nielen pre organizácie, ktoré získali dobývací priestor po účinnosti takejto novely banského zákona, ale aj pre tie organizácie, ktoré získali dobývací priestor pred účinnosťou novely. Trojročná lehota, zavedená novelou banského zákona - zákonom č. 558/2001 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2002, začala pre žalobcu plynúť až od 1. januára 2002.

Uplynutím lehoty nezaniklo organizácii právo na dobývanie výhradného ložiska automaticky zo zákona. Obvodný banský úrad mal zrušiť dobývací priestor **alebo** ho určiť inej organizácii na základe výberového konania (§ 24 ods. 4 až 10), ak organizácia, ktorej bol určený, do troch rokov od určenia dobývacieho priestoru alebo jeho prevodu nezačala výhradné ložisko dobývať alebo dobývanie prerušila na dlhší čas ako tri roky. Mohol tak urobiť do 31. mája 2007 alebo ak také konanie začal, môže ho dokončiť aj po 31. máji 2007 vzhľadom na prechodné ustanovenie citované vyššie.

Postup správnych orgánov v danej veci nepovažoval ani odvolací súd za správny. Žalobcovi nezaniklo právo na dobývanie výhradného ložiska automaticky zo zákona. Mohlo mu zaniknúť len postupom obvodného banského úradu podľa § 27 ods. 12 v znení pred 1. júnom 2007 (ukončením takéhoto postupu). V konaní o predĺženie platnosti rozhodnutia o povolení trhacích prác veľkého rozsahu a malého rozsahu pri banskej činnosti v dobývacom priestore V., lom P. nemohlo vzhľadom na uvedený právny a skutkový stav zaniknúť žalobcovi postavenie účastníka konania; konanie nemalo byť zastavené (zrejme bolo zastavené podľa § 30 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku, čo sa v rozhodnutiach správnych orgánov neuvádza), ale bolo potrebné vo veci rozhodnúť prípadne prerušiť konanie do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia obvodného banského úradu o zrušení dobývacieho priestoru, resp. do skončenia výberového konania a až potom rozhodnúť vo veci.

Uvedenými úvahami sa riadil Najvyšší súd SR a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Pritom sa riadil rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

Nezaoberal sa obsahom rozhodnutí, ktoré predložil žalovaný v priebehu odvolacieho konania (rozhodnutie žalovaného číslo 1641-3093/2007 z 9.12.2007, ktorým v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 1, 2 správneho poriadku zrušil rozhodnutie č. 2174/511/Pk-Go/2005 zo dňa 07.12.2005, ktorým Obvodný banský úrad v Banskej Bystrici povolil žalobcovi bankú činnosť na roky 2006 – 2010 ako aj rozhodnutie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky číslo 574/2008-3400 z 20.03.2008, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietnuté odvolanie žalobcu), lebo v tomto konaní posudzoval zákonnosť skôr vydaných rozhodnutí.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Žalobca trovy odvolacieho konania neuplatnil a v lehote podľa § 151 ods. 1 OSP nevyšiel a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 11. februára 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová